

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 30. augustil 2013 — Walter Jubin versus easyJet Airline Co. Ltd.

(Kohtuasi C-475/13)

(2013/C 359/03)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja ja kassatsioonkaebuse esitaja: Walter Jubin

Kostja ja vastustaja kassatsioonimenetluses: easyJet Airline Co. Ltd.

Eelotsuse küsimused

1. Kas siseriikliku õiguse alusel antud kahjuhüvitise, millega hüvitatakse broneeritud lennu tühistamise tõttu tekkinud täiendavad reisikulud, võib määruse (¹) artikli 7 alusel antavast hüvitisest maha arvata, kui lennuettevõtja on täitnud talle määruse artikli 8 lõikega 1 pandud kohustused?
2. Kas juhul, kui mahaarvamine on võimalik, tuleb see kõne alla ka lennureisi lõppsihtkohta jõudmiseks valitud asenduslennu kulude osas?
3. Kas juhul, kui mahaarvamine on võimalik, võib lennuettevõtja seda alati teha või sõltub mahaarvamine sellest, millises ulatuses on see lubatud siseriikliku õiguse alusel või millises ulatuses peab seda kohaseks siseriiklik kohus?
4. Kas juhul, kui määrav on siseriiklik õigus või kui kohus peab tegema kaalutusotsuse, tuleb määruse artikli 7 alusel

antava hüvitisega heastada ainult ebamugavus ja lennureisijatele lennu tühistamisega põhjustatud ajakaotus, või tuleb hüvitada ka varaline kahju?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 30. augustil 2013 — Heidemarie Retzlaff versus easyJet Airline Co. Ltd.

(Kohtuasi C-476/13)

(2013/C 359/04)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja ja kassatsioonkaebuse esitaja: Heidemarie Retzlaff

Kostja ja vastustaja kassatsioonimenetluses: easyJet Airline Co. Ltd.

Eelotsuse küsimused

1. Kas siseriikliku õiguse alusel antud kahjuhüvitise, millega hüvitatakse broneeritud lennu tühistamise tõttu tekkinud täiendavad reisikulud, võib määruse (¹) artikli 7 alusel antavast hüvitisest maha arvata, kui lennuettevõtja on täitnud talle määruse artikli 8 lõikega 1 pandud kohustused?

2. Kas juhul, kui mahaarvamine on võimalik, tuleb see kõne alla ka lennureisi lõppsihtkohta jõudmiseks valitud asenduselennu kulude osas?
3. Kas juhul, kui mahaarvamine on võimalik, võib lennuettevõtja seda alati teha või sõltub mahaarvamine sellest, millises ulatuses on see lubatud siseriikliku õiguse alusel või millises ulatuses peab seda kohaseks siseriiklik kohus?
4. Kas juhul, kui määrav on siseriiklik õigus või kui kohus peab tegema kaalutlusotsuse, tuleb määruse artikli 7 alusel antava hüvitisega heastada ainult ebamugavus ja lennureisijatele lennu tühistamisega põhjustatud ajakaotus, või tuleb hüvitada ka varaline kahju?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnustatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

20. septembril 2013 esitatud hagi — Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik versus Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-507/13)

(2013/C 359/05)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik (esindajad: E. Jenkinson, S. Behzadi-Spencer ja K. Beal, QC)

Kostjad: Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

- tühistada kapitalinõuete direktiivi IV (¹) artikli 94 lõike 1 punkt g, artikli 94 lõige 2 ja/või artikli 162 lõiked 1 ja 3;
- tühistada kapitalinõuete määruse (²) artikli 450 lõike 1 punktid d, i ja/või j ja/või artikli 521 lõige 2;
- mõista käesoleva menetluse kulud välja Euroopa Parlamendilt ja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Ühendkuningriik palub Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELTL) artikli 263 alusel tühistada mõningad sätted teatavates Euroopa Parlamendi ja Euroopa Liidu Nõukogu õigusaktides. Tühistamis-hagi puudutab nn CRD IV paketti, mis jõustus 17. juulil 2013. Pakett sisaldub uues kapitalinõuete direktiivis (direktiiv 2013/36/EL) ja uues kapitalinõuete määruses. Ühendkuningriik palub tühistada üksnes nende meetmete teatavad sätted, nimelt:

- i) direktiivi 2013/36/EL (edaspidi „kapitalinõuete IV direktiiv“) artikli 94 lõike 1 punkt g, artikli 94 lõige 2 ja artikli 162 lõiked 2 ja 3, mis avaldati Euroopa Liidu Teatajas 27. juunil 2013. Artikli 164 kohaselt jõustus direktiiv 17. juulil 2013.
- ii) kapitalinõuete määruse (määrus (EL) nr 575/2013, edaspidi „kapitalinõuete määrus“) artikli 450 lõike 1 punkt d, artikli 450 lõike 1 punkt i, artikli 450 lõike 1 punkt j ja artikli 521 lõige 2. Kapitalinõuete määrus avaldati Euroopa Liidu Teatajas 27. juunil 2013, kuid artikli 521 lõike 1 kohaselt jõustus see 28. juunil 2013. Artikli 521 lõike 2 kohaselt kohaldatakse seda määrust alates 1. jaanuarist 2014.

Vaidlustatud õigusnormidega kehtestas parlament ja nõukogu rea meetmeid muutuvtasu kohta, mida võib maksta teatavatele institutsioonide töötajatele (nt krediitiasutused ja investeerimisühingud vastavalt kapitalinõuete määruse artikli 4 määratlusele). Eelkõige on kapitalinõuete IV direktiivi artikli 94 lõike 1 punktiga g sätestatud piiranguid muutuvtasule, mida võib maksta teatavatele „materiaalse riski kandjatele“. Kõnekeeles tuntakse seda kui „pankurite boonuste kärpimine“. Veelgi enam, tulenevalt kapitalinõuete IV direktiivi artikli 94 lõikest 2, annab EL seadusandja Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA), ELTL artikli 114 alusel asutatud ametile, ülesande töötada välja kriteeriumid, mille alusel tehakse kindlaks konkreetse asutuse või ühingu riskiprofiili mõjutajad, ning suunised pikaajalisele muutuvtasule kohaldatava diskontomäära kohta. Pärast kindlaksmääramist nõuab kapitalinõuete määruse artikkel 450, et institutsioonid teeksid teatavad andmed nende isikute kohta avalikkusele kättesaadavaks.

Ühendkuningriik on seisukohal, et vaidlustatud sätted tuleb tühistada järgmistel põhjustel:

- i) vaidlustatud sätted ei tugine piisavalt aluslepingus sätestatud õiguslikule alusele;
- ii) vaidlustatud sätted ei ole proportsionaalsed ega/või ei ole kooskõlas subsidiaarsuspõhimõttega;